

شیوازی شیعیری به پئی قوناع و ریبازه ئەده بییه کان

م.ی. دونیا شهاب علی

پ.د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی زمان

به شی زمانی کوردی / کۆلیژی زمان

زانکۆی سه لاهه ددین

فاکه لئی په روه رده

dunya.ali@su.edu.krd

idrees.kurdesh@su.edu.krd

پوخته:

ئەم توێژینه وه یه به ناو نیشانی (شیوازی شیعیری به پئی قوناع و ریبازه ئەده بییه کان) دا کراوه، هه ولئیکه به شی کردنه وه و خستنه رووی شیوازه جیاوازه کانی سه ره له دانی شیعیری، به شیوه یه کی گشتی شیعیری به پئی قوناعه کان له رووی شیوازه و ته کنیکه کانی شیوازه گۆرانی به سه ردا هاتووه و هه میشه نه وه ی نوێ ئەگه ر دوا ی هه ر ماوه یه کی زه مه نی بی به هۆی کۆمه لئیک هۆکاره وه شیوازیکی تازه یان دا هینا وه، شیعیری وه ک ژانریکی ئەده بی هه ر له سه ره تایی سه ره له دانییه وه تا وه کوو ئە مرۆ کۆمه لئیک شیوازی جۆراوجۆری تیدا پێیرو کراوه، له هه ر سه ره ده میک فورمیکی تایبته ت به خۆی هه یه و جیاوازه له سه ره ده می پێش خۆی، چونکه شیعیری پێوه ندییه کی راسته وخۆی له گه ل زماندا هه یه و هه ر گۆرانکارییه ک له ناو ئەو سه ره ده مه دا رووبدات له شیوازی شیعیری ئەو سه ره ده مه دا ره نگ ده داته وه. شیعیری ئەو ژانره ئەده بییه یه، که له رۆحی مرۆقه وه نزیکترین ژانر بووه و به زمانی ئاخاوتنی دل ده ناسری.

کلله وشه: شیوازه، ریبازه، ئەده بی، سه ره ده م، شیعیری، شاعیری.

شعیر، چونكه مه‌رج نییه به مه‌به‌ست كیش و سه‌روای بۆ دانرابی، به‌لام ئه‌وه‌ی له سه‌رووی كیش و سه‌رواوه بۆ شعیر بنچینه‌یه، هه‌بوونی لادانی جو‌راوجۆر و وینه‌ی خه‌یالی و فه‌نتازیا و هونه‌ره‌ ره‌وانیژییه‌كانه، ئەمانه‌نن، كه ده‌رپرین له ناخاوتنی ئاسایی و زانستییه‌وه ده‌گۆرن و ده‌یکه‌نه ده‌قی ئه‌ده‌بی شعیرییه‌ت ئامیز.

دیاره له‌گه‌ڵ گۆرانی سه‌رده‌مدا هه‌میشه شیوازی شعیریش له‌ گۆراندای بووه، چ له‌ رووی روانینی شاعیره‌وه بی‌ت له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا، چ له‌ رووی پێویستی ئیستاتیکی وه‌رگه‌روه بی‌ت، كه ئەمه‌ش هۆکاریکی گرنه‌گ بووه كه چه‌ندان پیناسه‌ی جو‌راوجۆری بۆ شعیر هیناوه‌ته مه‌یدانی ره‌خنه‌وه، چونكه شعیر ناگیرئ و شوئینیکی دیاریکراوی نییه و ناوه‌ستئ و زه‌مه‌نه‌کان ده‌برئ، بۆیه به‌رده‌وام له‌ گۆراندایه و چه‌ندان پیناسه‌ی بۆ کراوه. بۆیه ئیمه‌ش له‌ خواره‌وه هه‌ولده‌ده‌ین شیوازی شعیری به‌پیی قۆناغ و رێبازه‌کان به‌خینه‌ روو.

ته‌وه‌ری دووهم: پیناسه‌ی شیوازی شعیری له‌ ره‌وتی میژوویدا:

شیوازی شعیر لای یۆنانییه‌کان و رۆمانییه‌کان:

له‌ پێش ئەفلاتون و ئەرستۆ، بیر و بۆچوونی په‌رش و ب‌لاو ده‌رباره‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی به‌ گشتی و شیوازی شعیری به‌ تایبه‌تی هه‌بوو، تێینی ماناداریان خستووته‌ روو، له‌وانه‌ش (هۆمیرۆس و هیسپودن، مه‌به‌ست و ئامانج له‌ شعیر لای هۆمیرۆس "ئه‌و چیژ به‌خشینه‌یه، كه جو‌ریک له‌ سحر دروست ده‌کات، به‌لام له‌لای هیسپود ئه‌رکی شعیر فێرکردنه‌ یان گه‌یاندنی په‌یامیکی ئاسمانییه" (عوض، ۱۹۶۵، ص ۶)، له‌لای ئەمانه‌ شعیر بۆ مه‌به‌ستی چیژ به‌خشین یان فێرکردن و گه‌یاندنی په‌یامی ئایینی به‌کار دئ.

به‌ بیره‌رای ئەفلاتون هونه‌ر بریتییه له‌ لاساییکردنه‌وه‌ی سروشت، بێگومان شعیریش به‌کیکه له‌ به‌شه‌کانی هونه‌ر، كه‌واته شعیریش لاساییکردنه‌وه‌ی سروشته. مه‌به‌ستی شعیر لای ئەفلاتون "لاساییکردنه‌وه‌ی شته‌کانی جیهانی هه‌ستییه" (الماضی، ۲۰۱۰، ل ۱۸) به‌پیی ئه‌م بۆچوونه‌ی ئەفلاتون له‌ باره‌ی شعیره‌وه، كه لاساییکردنه‌وه‌ی جیهانی هه‌ستییه له‌ سه‌ر ئه‌م بنچینه‌یه جیهان بۆ سه‌ر سئ به‌ش دابه‌ش

(محیط المحيط)یشدا شعیر به‌ هه‌مان واتا دئ، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی روونتر ده‌ربردراوه، واته: "هه‌لبه‌ستی ریکخستنی كیش و سه‌روایه، به‌ گویره‌ی سیسته‌می كیشی شعیری، یان به‌ گویره‌ی ته‌فعلیه‌یه‌ک، كه هه‌مه‌جۆر بوونی سه‌رواکانی تیا‌دا ره‌چاو بکریت، یان پێره‌وکردنی یه‌ک سه‌روا، گوزارشت له‌و شتانه‌ بکات، كه شاعیر هه‌ستیان پئ ده‌کات" (البستانی، ۲۰۰۹، ص ۱۳۴)، كه‌واته له‌ فه‌ره‌هه‌نگه‌ عه‌ره‌بیه‌ی کاندای شعیر وشه‌یه‌کی ریکخراوه، خاوه‌ن كیش و سه‌روایه، به‌ مه‌به‌ستی گه‌یاندنی بۆ به‌رانبه‌ر، واته: به‌ واتای هه‌ستکردن دئ.

فه‌ره‌هه‌نگی زمانی کوردیشدا بۆ واتای وشه‌ی شعیر، له‌ فه‌ره‌هه‌نگی (هه‌نانه‌ بۆرینه‌)دا "هه‌لبه‌ست" (هه‌زار، ۱۳۹۱، ل ۴۹۹) به‌کارهاتوووه. له‌ فه‌ره‌هه‌نگی (هه‌رزه‌)ش "هۆنراوه، هۆزان" (رۆستایی، ۲۰۱۲، ل ۱۷۸) به‌کارهاتوووه. له‌ فه‌ره‌هه‌نگی (شوان)یشدا "هه‌لبه‌ست و هۆنراوه" (حسن، ۲۰۰۷، ل ۸۱۸) به‌کارهاتوووه. واته: له‌ فه‌ره‌هه‌نگه‌ کوردیه‌ی کاندای بۆ واتای وشه‌ی شعیر ئه‌م وشانه (هه‌لبه‌ست، هۆزان، هۆنراوه) به‌ گشتی به‌کارهاتوون.

شعیر:

له‌ کۆنه‌وه تاوه‌کوو ئیسته‌ کۆمه‌لیک پیناسه‌ی جو‌راوجۆر بۆ شعیر کراوه، هه‌ر یه‌که به‌پیی بۆچوونی خۆی لیکدانه‌وه‌ی بۆ کردوووه. له‌ کۆندا شعیر له‌ رووی زاراوه‌وه پیناسه‌یه‌کی روواله‌تی بۆ کراوه، ئه‌ویش به‌م شیوه‌یه‌ وتراوه: "ناخاوتنیکی كیش و سه‌رواداره به‌ مه‌به‌ست" (جرجانی، ۲۰۱۳، ص ۱۳۰). له‌م پیناسه‌یه‌ ده‌بینین ته‌نیا بنه‌مای مۆسیقا کراوه‌ته‌ تاكه مه‌رجی بنیاتی شعیری و به‌های ره‌گه‌زه هونه‌رییه‌کانی تر فه‌رامۆشکراوه. ناساندنی شیوازی شعیر به‌و جو‌ره‌ نایته‌ پیناسه‌یه‌کی راسته‌قینه، چونكه ته‌نیا لایه‌نه‌ روواله‌تییه‌که‌ی شعیر نیشانداده‌ت، حه‌قیقه‌تی شعیر ئه‌وه نییه هه‌ر ناخاوتنیکی كیش و سه‌روای هه‌بئ پئی بگوترئ شعیر، بۆ هه‌وونه (شیخ مه‌عرووفی نو‌دی) ده‌لئت:

ره‌س سه‌ره‌ عه‌ین چاوه

به‌ده‌ن قالب ئسم ناوه (نو‌ده‌ی، ۱۳۸۹، ل ۳۳)

ئه‌مه‌ شعیری فێرکردنه، پئی ده‌گوترئ هه‌لبه‌ست نه‌ک

چێژ وەرگرتنمان دەبات، شیعریش شیۆهیه که له لاساییکردنەوە دەبێ چێژیک بە مڕۆف بێهخشی و بەرەو فیڕبوومان بیات. ئەرستۆ دەلێت: هەموو پارچە شیعریک یان وتەیهکی شیعری بریتییە لە: "داشۆرین، یان ستایش و پیاھەڵدانە" (رشد، ۱۹۷۱، ص ۵۶). لە کتیبی هونەری شیعریش لە بەشی سییەم لە بارە ی شیۆزەکانی لاساییکردنەوە دەلێت: "لە رێگای شیۆز دەتوانین جوړیکی شیعری لە جوړیکی دیکە جیا بکەینەوە، جیاوازی رێگاکانی لاساییکردنەوە جوړەکانی شیعری: چیرۆک و شانۆ لیک جیا دەکاتەوە" (بەدەوی، ۲۰۱۹، ل ۱۹). واتە شیۆز سیفەتیکە لە هەموو بەرھەمیکی ئەدەبیدا ھەیە، کە ھۆکاری لیک جیاکردنەوەی بەرھەمەکانی ئەدەبییە و لایەنی باش و خراپی بەرھەمەکانیش لیک جیا دەکاتەوە و فەناعت بە بەرانبەرەکی دەھێنێت.

ھۆراسیش شیۆزی شیعری لە وێنەکێشان نزیک دەبێتەوە لاسایی بەرھەمەکانی یۆنان دەکات و شاعیر لە یەک کاتدا سوود دەبەخشی و چێژیش دەگەینێت، شیعری دەبێ سێحریکی تێدابێ و ھەستی گوێگر رابکێشی، ھەروەھا باس لەوە دەکات شیۆزی تایبەت لە شیعردا دەبێت سوود بەخشی، یان لەزەت بگەینێت ئەم بوچوونەش دەچێتە باواری جوانیناسییەوە.

شیعری لە سەردەمی عەرەبی جاھیلیدا:

عەرەبی لە سەرەتاوە بە شیۆزی گۆرانی سەری ھەڵداوە، پێشە ی شیعری لە سەردەمی کۆنەو کۆمەلێک تایبەتمەندی و خەسلەت و زاراوی بوو دەستەبەر بوو بە شیۆھێک وامان لێدەکات بلیین شاعیران سەرجمیان لە فۆرمەلەکردنی نمونە شیعرییەکانیان و کار و پێشەکانیان بە کۆششیک هونەری ئەوتۆ ئەنجام دەدەن، کە ھەموو رێکەوتووین لەسەر ئەو، کە ناوی بنیین پێشە، ئاسەواری ئەمەش لە وێناکردنی شیعەرەکانیاندا بەرچاوە دەکەوێت، بە تایبەتیش لە ئاواز و موسیقای شیعەرەکانیاندا دەردەکەوێت، بە تایبەتیش لە شیعری گۆرانییدا، چونکە گۆرانی کاریگەری فراوانی لە گۆرپنی کێشەکانی شیعری عەرەبی لە سەردەمی کۆندا ھەبوو.

دەکات، کە ئەوانیش جیھانی نمونەیی و جیھانی سروشت و جیھانی سییەرە.

سەرھەڵدانی شیعریش لەلای ئەفلاتون وەحی و ئیلاھامە، شاعیران لە رێگە ی ئەو ئیلاھامە ی بۆیان دێت، شیعری دەنووسن، لەبەرئەو ناکرێ شاعیران ببنە پێشەنگ و مندالان چاویان لێبکەن و کاریگەری نەرنی لە سەریان ھەبێت، بۆیە لە کۆمارەکی خۆدا دەریان دەکات، چونکە لە پوانگە ی ئەفلاتونەو شاعیران "بابەتەکانی خۆیان لە کۆمەلێک ئەفسانە ی سەیر و پرۆپوچ سەرچاوە دەگرن و چەند وینەکیان لێ دروست دەکەن، لەگەڵ خواستەکانی عەقڵ و لۆجیکدا ناگونجێ" (النیاوی، ۲۰۱۰، ص ۱۲۹). واتە بەلای ئەفلاتون شیۆز سیفەتیکە لە ھەندێ نووسیندا بەرچاوە دەکەوێت و لە ھەندیکێ تردا نییە.

ئەرستۆیە ئەویش وای بوو دەچێت، کە شیعری لاساییکردنەوەیە، ھەمان زاراوی مامۆستاکی بەکار ھێناوە، بەلام چەمکی تازە ی بەخشیوە کە دەلێت: "شیعری لاساییکردنەوە ی سروشتی مڕۆفە" (بەدەوی، ۲۰۱۹، ل ۲۳). واتە: بەپێی ئەم بوچوونە ئەرستۆ سەرھەڵدانی شیعری بوو ھۆکار دەگەرێتەوە، ھەردوو ھۆکاریش پێوەندی بە سروشتی مڕۆفەو ھەبە ئەوانیش: "یەکەم: لاساییکردنەوە غەریزەکی زگماکە لەناخی مڕۆفدا لە تەمەنی مندالییەو بۆ دەمیئەتەو، بە گشتی جیاوازی مڕۆف لە بوونەو ھەرەکانی تردا ئەو ھەیە، کە لە ھەموو بوونەو ھەراتر زیاتر ئامادەیی لاساییکردنەوەی ھەیە، لە رێگە ی لاساییکردنەوە مەعرفیە سەرەتاییەکانی خۆی فیڕ دەبێت. دووھم: لاساییکردنەوە ھۆکاریکە بوو فیڕبوون و وەرگرتنی زانیاری، مڕۆف ھەست بە چێژیک دەکات لەکاتی بینینی لاساییکردنەوەیەک، ھەر چەندە ئیمە لەکاتی بینینی ھەندێ شت ھەست بە ئازار دەکەین، کەچی لەھەمان کاتیشدا چێژ لە بینینی وەرەگری، کە لە کاریکی ھونەریدا لاسایی دەکرێتەو بە شیۆھێکی رێکوپێک" (حمادە، ۲۰۲۰، ص ۷۹).

بوچوونی ئەرستۆ غەریزە ی لاساییکردنەوە لەلای مڕۆف لە مندالییەو ھەیە، لاساییکردنەوە ھۆکاری فیڕبوون و وەرگرتنی زانیارییە، وەرگرتنی ئەم زانیارییانەش بەرەو

زانراۋە، كە موزىك لە سەرەتاي سەرھەلداڭىۋە پېۋەندى بە شىعەرەۋە ھەبوۋە، ئەمەشمان لەلای پۈننە كۈنەكان تېيىنىكىردوۋە، بە تايەت ئەو كاتەي (ھۆمىرۆس) "شىعەرەكانى خۆي لەسەر ئالەتتىكى موزىكى تايەت بە گۆرانى دەوتەۋە، ئەم حالەتەش بەھەمان شىۋە لەلای رۆژئاۋايىيە ھاۋچەرەخەكان دەبىنن" (ضيف، ۱۱۱۹، ص ۴۱). شىعەرى جاھىلى بريتىيە لەو شىعەرى، كە "بە شىۋە سىروود ئاۋازخۋازى لە دابكبوۋە، واتە ۋەك بىستراۋ نەك ۋەك خويىزاۋ، ۋەك گۆرانى نەك ۋەك نووسىن" (ئەدۋىس، ۲۰۱۳، ل ۱۶). واتە: ئەو شىعەرە بە شىۋە گۆرانى سەرى ھەلداۋە، لېرەدا لە شىعەرى جاھىلدا ھاۋگونجائىكى قوول لە ئىۋان بەھاي دەنگ و ئاخوتن و ناۋەرۆكە سۆز ئامىز و ھەلچوۋەكاندا ھەيە. مەبەستىش لە وشەي ئاۋازخۋانى لە زمانى عەرەبىدا واتاي "بەرز كىرەنەۋەي دەنگ دەگەيەنەت" (ئەدۋىس، ۲۰۱۳، ل ۱۶). واتە ئەسلى شىعەرى جاھىلى ئەۋەيە، كە ۋەك ئاۋاز دەخويىنەت، كە شاعىر خۇدى خۆي بە ئاۋاز شىعەرەكەي بخويىنەت، شىعەرى جاھىلى بە زۆرى بەسەلىقەۋە وتراۋن و مۆركى پىشەي شىعەرىيە ھەلگرتوۋە، كە لە جۆرەكانى "پروۋنپىژى و جوانكارى و ئاۋازخۋانىدا دەردەكەۋن" (الفاخورى، ۱۹۸۷، ص ۶۲). واتە: سەلىقەيەكى تايەت لە مانا و خەيال و سۆز بالى بەسەرىندا كىشاۋە، كە لە بونىاي شىۋەكانىندا دەردەكەۋن.

پروۋى ماناۋەش شاعىرەكان ئەو مانايانەيان ھەلېژاردوۋە كە "ئاسان و سانان و لە ژىنگەكەياندا بوۋىيان ھەيە و كۆششيان نەكردوۋە بۆ گەران بە دۋاي مانا قوولەكان" (الفاخورى، ۱۹۸۷، ص ۶۲). واتە شىۋازەكانى شىعەرىيان لە پروۋى پروۋالەتەۋە سادەيە چ لە پروۋى ژيان و گوزەران چ لە پروۋى ھزر و بىرەۋە، لە پروۋى داھىتانەۋە لاۋاز بوۋە، لە پروۋى ماناۋەش بە دۋاي ماناي راست و راستەقىنە و واقىيەكاندا گەراۋن.

شىعەرى جاھىلدا پېۋەندى ئۆرگانى ئىۋان شىعەر و گۆرانىمان بۆ دەردەكەۋىت، ھەر لېرەشەۋە دەلالەتى ئەو گوتەمان بۆ دەردەكەۋىت، كە عەرەب دەلېت: شىعەر لە رېڭكاي ئاۋازەۋە ھاۋسەنگ دەبىت، ئاۋاز و كىش و سەروا بە تەرازوۋى شىعەر دادەنرېت. ھەريەكەيان پىي لەسەر

تەنيا بنەمايەك داگرتوۋە، كە ناشىت بە تەنيا چەمكى تەۋاۋى شىعەر بگەيەنەت، لە پەخنەگرانى كۆنى عەرەب لەۋانە: (قودامە ئىبن جەغفەر) دەلېت: "شىعەر وتەيەكى كىش و سەروادارە، كە واتايەك دەگەيەنەت" (جەغفەر، ؟، ص ۱۷). ۋەك دەبىنن تەنيا بنەماي مۇسقىقا كراۋەتە تاكە مەرەجى بنىاقى شىعەرى و لە گۆشەيەكى پروۋالەتتەۋە دەروائىتە شىعەر و كىش و سەروا ئامازە بۆ سىماي ھەر دىارى شىعەر دەكەن، بەلام (ابن خلدون) دەلېت: "شىعەر ئەو ئاخوتنەيە كە لەسەر خواستن و چەندان سىفەتى تر دامەزراۋە، بەشەكانى بە كىش و پەۋى رىكخراۋن و ھەر بەشىكىش سەربەخۆيە و پېۋەندى بە پاش و پىشى خۆيەۋە نىيە و لەسەر شىۋازى عەرەب رېچكەي گرتوۋە" (زىدان، ؟، ص ۵۳). ئەم پىناسەيەش مەسەلەي مۇسقىقاي شىعەر و ئاخوتنى نا ئاسايى شىعەر، كە لەسەر بنەماي پروۋانپىژى دادەمەزرى جىا دەكاتەۋە لە گوتەي ئاسايى.

شىۋازى شىعەرى جاھىلى ئەو شىۋازە شىعەرەيە بە شىۋەي سىروود وتراۋە و لە رېڭكاي ئاۋازەۋە ھاۋسەنگ دەبىت، ئاۋاز و كىش و سەروا بە تەرازوۋى شىعەر دادەنرېت، لە لاسايىكردنەۋەشدا لاسايى ھىچ گەلېكى تىرانەكردوۋەتەۋە، تەنيا ھى عەرەبە و تايەتە بەخۆيان و بەدۋاي ماناي قوول لە ھەلېژاردنى وشەكاندا نەگەراۋن. شىعەر لە سەردەمى ئىسلامدا:

بۆ مەرۆف و دونيا ھەر تەنيا خويىندەۋە و دونياىبىنەكى نوۋى نەبوۋ، بەلكو لەسەر ئاستى مەغرىفە و لەسەر ئاستى شىۋەي تەغىبىر كىردن نوۋسىنكى نوۋى بوۋ و داپرانىشى لەگەل سەردەمى جاھىلى دروستكرد. بەمجۆرە دەقى قورئانى گۆرانكارىيەكى بەربلاۋ و پىشەيى ھىنايە ئاراۋە. واتە شىعەرى لە "شەفەۋىيەۋە بۆ نوۋسىن گواستەۋە لە رۆشنىبىرىيەكى سەر پىيى و بەلگە نەۋىستەۋە بۆ رۆشنىبىرىيەكى دونياىبىنە، ھەرۋەھا لەو تىروانىنەي كە تەنيا لە دىاردەي بىتەرستەۋە دەستى بۆ بوۋن دەبرد، بەرەو تىروانىنەي كە ھەنگاۋى نا كە لە قوۋلايىيە مېتافىزىكاۋە لە بوۋن دەروائىت" (ئەدۋىس، ۲۰۱۳، ل ۶۹). كە ئىسلام ھات شىعەر پلە و پىگەيەكى گرېنگ و پەسەنى لە كۆمەلگەي عەرەبىدا ھەبوۋ، شىعەر پىشەنگ و

کهواته به گشتی شاعر له سهردهمی ئیسلامدا، به دوو بۆچوونی جیاواز سهیر دهکری، ئهوهی له خزمهتی ئیسلامدا بییت، پیی چاکه و به پیچهوانه شهوه ئهوهی دژی ئیسلام بییت به شاعر دانائیت، نهمانی شیوازی شاعیری وهسفی شهراپ و گالتهجاری و ده رکهوتنی مه بهستی شیوازی نویی شاعیری لهوانهش ستایشی خوا و پیغه مبهران، که شاعر ته نیا به لایه نی چاک و هه لبهستی ئامانجدار ده ستیشان ده کرا نه ک بۆ کاری خراپ و دژی ئایینی ئیسلام.

له شاعیرانی ئهم سهرده مه (حسان بن ثابت)ه، که شاعیری پیغه مبه ره (د.خ)، له شاعیری کدا ستایشی پیغه مبه ره (د.خ) ده کات، ده لیت:

منک لم تر قط، واجمل منک لم تلد النساء

خلقت مبراً من کل عیب کأنک قد خلقت کما تشاء
(بن ثابت، ۲۰۰۶، ص ۱۷)

باشترم له تو قه ده نهیدیوه چاوه کانم قه ده دایکی بۆنی نه کردوو، چاک ده زانم به شیوهیه ک له دایک بووی هه رچی عه یبه تیدا نه بوو هه ره ک بلتی تو خۆت وینه ی جه مالی خۆت دارشتبوو.

شیوازی شاعر له سهردهمی ئه مه ویدا:

له م سهرده مه دا شیوازی شاعر پیشکه وتنیکی دیاری به خۆیه وه بینی و له زۆربه ی بواره کان گۆرانی به سهر دا هات و به شیوهیه کی خیرا گه شه ی کرد. سهردهمی ئه مه ویه کان به قوناغیکی میرانگر داده نریت له نیوان ئه ده بی هه ردوو سهردهمی جاهیلی و ئیسلامدا.

شیوازی شاعر له سهردهمی ئه مه ویه کاندا مۆرکی ژیا ری وه رگرت، به شیوهیه ک که کاری له هه ست و هۆشی خه لکی ده کرد، ته نانه ت کاری له خودی شاعیریش کردبوو له ریگای هونه ری گۆرانی و تیۆره نوییه کانی شاعر، چونکه ”ئه و کاته شاعیره کان شاعیره کانیان ده هۆنیه وه و ئینجا ده یانخسته به رده م گۆرانیییه ژه شیوا و ئافره ته کان تا کو بیانکه نه گۆرانی“ (ضیف، ۱۹۷۷، ص ۲۹). که واته شاعیری ئه مه وی له ژیر باریکی ده روونی نویدا هۆنریه وه و کاریگه ری له سه ر زۆر لایه نی ژیا ن هه بووه، جگه له مه ش ده توانین ”گو ی له ئاواز و لیدانی ژیه کانی شاعیری دل داری

رابه ری کۆمه لگه بوو له پرووی هه ست و سۆزه وه. که چی له گه ل ئه وه شدا هه ندیک له گه ل ئه و رایه ن، کاتیک که ئیسلام هات، شاعر پله و پایه ی خۆی له ده ست دا. که ئه م ئایه ته دابه زی ”والشعراء يتبعهم الغاؤون الم تر أنهم فی کل واد یهیمون“ (سوره تی الشعراء ئایه تی ۲۲۴ ۲۲۵). واتا: ”سه رگه ردان و سه رلیش یواوه کانی شاعیران ده که ون، ئایا نابینیت که ئه وانه له هه موو دۆلیکدا سه ر هه لده دن و له هه موو شتیک ده دوین“ (امین، ۲۰۰۴، ۳۷۱). واته لیره دا شاعیران دوو به شن یه کیکیان خراپه کارن و ئه ویتیشیان چاکه کارن. له وانه ش شاعر گرینگی خۆی له ده ست دا، له باقی شاعر سه رقالی ئاین بوون و خه ریکی رزگار کردنی ولاتان بوون، که ده لین: ”شاعر زانستیک بوو له لای ئه م نه ته وه یه له و کاته ی هه چ زانست و زانینکی دیکه یان نه بوو، کاتیک که ئیسلام هات نه ته وه ی عه ره ب شاعیران له بیرچوو و سه رقالی شه رکردن بوون دژ به فارس و رۆم ئیدی شاعر و گیرانه وه ی شاعیران په راویز کرد“ (عبدالرحمن، ۱۱۱۹، ۶۵). ئه م بیرو رایه بۆچوونی هه ندیک له نوو سه ران بووه له و سهرده مه دا، به لام له گه ل ئه وه شدا ئیسلام دژایه تی شاعیری نه کردوو و سه رچاوه ی شیوازی شاعیری پیوه کراوه له نووسینی شاعیردا له وانه ش قورئان و فه رموو ده کانی پیغه مبه ره (د.خ) به کارهاتوو، که واته ”هه ستیا ری راسته قینه که له کۆمه لگه ی ئیسلامدا شایه نی ریژلیگرتن و ستایشه، ئیتر بابه تی هه لبه سته کانی هه رچی بییت له رخ ی که م ناکاته وه، ئه گه ر هات و بابه ته که ی له بروایه که وه هه لقوولا بییت و خاوه نه که ی تیکۆشه ر و خواناس و ته جرو به دار بییت“ (البصیر، ۱۹۸۳، ل ۴۳). له م بۆچوونه وه تیده گه ی ن، که نابی شاعیران له ریچکه ی کۆمه لایه تی و خووه جوان و په وشتییه کان لا بدهن و میلله ت فی ری به دکرداری بکه ن.

شاعر له و سهرده مه دا تۆمارگه ی عه ره ب بوو، رووداوه کانی تیدا تۆمارکراوه، شانازی و پیا هه لدان و ئاکار و په فتار و شیوه په وان بیژییه کانی تیدا نوو سراوه، شاعیر پله و پایه و ریزی خۆی هه بووه و هه لویستی ”قورئان به رانه ر شاعیران له پله و پیگه ی شاعر که م ناکاته وه“ (عبه ری، ۱۹۹۹، ص ۲۴).

بیکهوه شهتهك ده دات، کاریگهری رۆشنیبری نه ته وه کانی تر به سه ریاندا، بووه هۆی ده رکه وتنی بابه تی شیوازی شیعی نوئی له سه رده می پیش عه باسیدا ئەم جوړه شیعرانه نه بوون.

یه کیک له شاعیرانی ئەم سه رده مه (ابو نواس)ه، له شیعی خود و جیهان باس له خه لک ده کات، که چۆن به دوای کاری رۆژانه دان ئاگاداری گوناچه کانیان نین، ده لیت: لا تفرغ النفس من شغل بدونیاها رأیتها ینلها من تمناه

یا راکب الذنب قد شابت مفاقة أما تخاف من الایام عقبها (ابی نواس، ؟، ص ۶۸۷)
 ئەوهی خه ریکی دونیا بیت ده ست به تال ناب، له گه ل ئەوه شدا وه کوو بینومه کهس له دونیادا به ئاواتی خوئی ناگا.

ئهی ئەو که سهی سواری گوناچه کانت بووی خه ریکه به ره و کۆتایی ده چی، ئایا ناترسی له وهی که گووتوو یانه رۆژان رۆژیان له دوایه.

شیوازی شیعی سه رده می نوئی:

شیعی نوئی ئەو شیعه ره، که روواله تی ژیان و گوزه ران تیایدا جیاوازه له سه رده مه کانی پیشوو، هه لگری خه سله تی تاییه تی خوئی، زۆربه شیعیانی ئەم جوړه شیوازه شیعه ئەو شاعیرانه بوون، که له ولاتی خوئیانه وه کۆچیان بو ولاته رۆژئاواییه کان کردوو. شاعیرانی ئەم سه رده مه له کۆششدا بوون، بو ئەوهی ده قه شیعیه کانیان په ره ی پت بدن و به های هونه ری و ژیا ری نوئی و بابه تی نوئی بخزیننه ناویه وه. ئەم قوتابخانه یه شاعیری کرده خاوه ن بینین و تیروانی نی خوئی، سیسته میکی نوئی داهینانی شیوازی شیعی به کار ده هات، ”زمانی شیعی، ژانره کان، ته کنیک، فۆرم، سیسته می به یه کتر چوواندن و که ره سه کانی ده رپرین، تا ده گاته ئاسته کانی زمان و به کاره پینانی خالبه ندی و رینوس، هه مان ئەمانه نین، که له سه ده کانی پیشوو به کارده هیتران“ (پیربال، ۲۰۰۵، ۷۸). نوئیگه ری له زۆربه ی لایه نه کان خزینرا بوونه ناو شیوازی شیعی، نوئیگه ری له رۆحی شیعی و دارشتنیدا، به شیوه یه ک، که بیرۆکه و سۆز به یه که وه گری ده دات بو داهیناتیکی هونه ری ناسک.

بگرین“ (احمد، ؟، ۲۷). لیره دا ئەوه ده بینین شیعی به موسیقا و گۆرانییه وه وتراوه، گۆرانییژی پیاو و نافره ت به شدارییان تیدا ده کرد، شیعی دلداری گرنگی پیدراوه، جگه له مه ش شیعی سیاسی و ستایش و شانازی له لایه نی شاعیره کان به دیده کران، که ئەم مه به سه ته شیعیرینه له مه به سه ته شیعیرینه کانی سه رده می پیش ئەمه وی جیاوازن. یه کیک له شاعیره کانی ئەم سه رده مه (جریه)ه، له شیعیرێکیدا شانازی به خوئی ده کات و ده لیت:

ندمت: وما تغنی الندامة بعدما تطوحت من صک البراة الصوائد (طه، ؟، ص ۳۶۲)

په شیمان بوومه وه، به لام دوای ئەوهی پاوچی به هه موو لایه کیدا روانی و پاوی خوئی کرد، ئیدی په شیمانی سوودی نامینن.

شیوازی شیعی له سه رده می عه باسیدا:

له سه رده مه دا تیکه لای میلیه تان و کاروباری بازارگانی و ئالوگۆری ئەده بی و گواسته وهی زانیاری پهیدا بو. ئەمه ش به هۆی ئەو پیشکه وتنه ژیا رییه ی، که کراونه ته سه ر زانست و رۆشنیبری له سه رده مه دا، کاریگه رییه کی بی وینه ی له به ره و پیشچوونی شیوازی شیعی را کرد و ره نگدانه وهی له ته رزه شیعیرینه کانی ئەو سه رده مه دا هه بوو، هه ره ها گۆرانکاریه کی بی وینه له یاسا و رپسا کۆمه لایه تییه کانی ئەو سه رده مه دا روویاندا، ئەویش له بهر تیکه لبوونی نه ته وهی عه ره ب له گه ل نه ته وه کانی دیدا ”به تاییه تی رۆشنیبری فارسی کاریگه رییه کی زۆری به سه ر شیعی عه ره بی عه باسییه وه هه بوو، کاریگه رییه کی چریشی به سه ر ژین و ژیا ری عه باسییه وه هه بوو، چونکه چینی بالای کۆمه لگه له سه رده مه دا پیره ویان له داب و نه ریتی فارسه کان ده کرد“ (قدور، ۲۰۱۳، ص ۱۹). جگه له کاریگه ری فارسه کان لۆجیکناسی یونانییه کان کاریگه ری خوئی به سه ر شیعی عه باسیدا هه بووه، ”شاعیرانی ئەم سه رده مه هزر و بییری فه لسه فه ی یونانیان خزانده توئی شیعه ر کانیان و له ده قه کانیاندا به کاریان ده هینان“ (قدور، ۲۰۱۳، ص ۱۹).

به گشتی شیوازی شیعی له سه رده می عه باسیدا به چه ند قۆناغیکدا تپه ر بووه و به شیوه یه ک ده رده که ویت وه ک بلیی بازنه ی پیه ندییه، که رابردوو و داهاتوو

زمانی تری زانیوو، که ”ئەمەش بیوو هۆی و لا کردنی چەندان چاوگی رۆشنییری و زانیاری کهوا له چەندان رەهەندی جیاوازهوه ئەفراندی شیعری و خویندەووی شیعریدا پێرەو بکات” (الحمدا، ۱۹۸۰، ص ۷). ئەمەش هەست ناسکی و نەرمی دەربرینەکانی زیاتر دەکات، دەچیتە جیهانیکی مەوونەیی، بەمەش شانازی بە شیعەرەکانی دەکرا، بەشێکی لە شیعەرەکانیشی لایەنی خەمۆکی پێوه دیارە، چونکە دایکی پشتگیری لە نووسینی شیعری دەکرد لە کاتی لە دەستدانی دایکی ئەم لایەنی زیاتر بە سەردا زāl بوو، لە لایەکی تریشەوه دەگاتە تروپکی سۆز و رۆحی کلپەهی جەنگی جیهانی دووهم، بەمەش هیچ شتێکی لە ژیان بەدی نەدەکرد تەنیا لایەنی خەم و تاریکی نەبیت. (نازک الملائکة) لە نووسینیدا شیوازیکی زمانی دیاریکراوی هەبوو، زۆریک لەو وشانەیی بەکار دەهێنا، لەوانە وەک: شەو، دەریا، بەلەم، ئەستێرە،..... تا دواویی هەموو ئەمانە لە واتای فەرەهنگیەکی بەرەو واتای هێماییی بەکار هێناوه ”بەم هێمابوونەش جوړیک لە رۆمانسیزمی بە شیعەرەکانی پێهەشیوو، بۆ مەوونە شیعری خەونەکان شەوی پێوهست کردوو بە ژیان، لەم بارەیهوه دەلیت:

ان أکن عاشقة الليل فکأسی مشرق بالضوء والحب
الوریق” (البصری، ۱۹۷۱، ص ۷۱)
ئەگەر من ئاشقی شەو بۆم ئەوا جامەکەم رووناکە
بە رووناکی و خۆشەویستی.
شیوازی شیعری مەهجر (نەراوگە):

ئەدەبی مەهجر بە گشتی و شیوازی شیعری بە تاییەتی کەوتە بەر کاریگەری کۆن و نووی و رەسەنایەتی و نوێگەری، ئەم جوړە شیعەرە توانی بابەتە شیعرییەکانی لەسەر لایەنی چەمکە نووی و سەردەمییەکانی ژیانی هاوچەرخی وەرگریت، کە کۆچبەرەکان تیایدا ژیاون، لەلایەکی تریشەوه ”گوزارشتی لە دەنگی نەتەوهگەری و عەرەبایەتی دەکرد” (الخص، ۱۹۸۶، ص ۱۰۰). هەرچەندە ئەم جوړە شیوازه شیعەرە لە ئەمەریکا سەری هەلدا، بەلام ئەدگار و سیمای رۆژەلانی هەلگرتبوو، مۆرک و روخساری عەرەبی وەرگرتبوو، واتە: ”ئەو شیعەرەیه، کە خەیاڵی و نا واقعییه

شیوازی شیعری نووی عەرەبی (بدر شاکر السیاب و نازک الملائکة):

لە پرووی تیورییەوه وروژاندن بۆ لایەنی شیعری پێوهستە بە ژمارەیهک بیروبوچوون، بە بەرەو پێشچوونی ئەو بیروکە رەخنەییانە لە نێوان نەوهیهک بۆ نەوهیهکی دیکەدا، بوونی هەیه، لەتیو ئەم چەمکانەش چەمکی نوێخوازی خۆی بە بەهێز دەنوینت، چونکە نەوهەکانی شیعری بەندە بەو بیروبوچوونە جیاوازانەیی لە نێوان یەکترا هەن، ئەمانە بە شیوهیهکی راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەری هەبووه لە گواستەووی شیعری لە قووناغیکەوه بۆ قووناغیکێکی تر، کە ئەمەش بە بزوتتەووی تازەگەری دادەنریت، ئەم بزوتتەوویەش لە عێراقدا، لە سەر دەستی (سیاب) و (نازک الملائکة)دا سەری هەلدا. سەباب ”لە سەرەلانی بزوتتەووی شیعری ئازاددا، نوینەریکی سەرەکی و سەر مەشقی سەرەتاکانی بانگەوازی ئەم جوړە بزوتتەووی شیعرییە” (توفیق، ۱۹۷۹، ص ۲۴۸) بێگومان ئەم بزوتتەووی شیعرییە زۆرتەری سوودی لە بزوتتەووی تازەگەرییەکی پێش خۆی بینوو.

لە میانەیی باسکردنمان بۆ قووناغەکانی بەرەو پێشچوونی شاعیر ئەو مان بۆ دەردەکەوت، کە ئەم شاعیرە ئالوگۆری هزر و بیرو زۆرە و بەمەش شاعیر دەستپێشخەری لە شیعری ئازاددا هەبووه و هەمیشە لە پرووی کیش و سەرراوه گۆرانگاری ئەنجامداوه. بۆ مەوونە دەلیت:

عطرت أحلامی بهذا الشذی من شعرک المسترسل
الأسود

الجو من حولی، ربیع حبا من خدره النائی إلى الموعد
(السیاب، ۱۹۷۱، ص ۶۱)

خەونەکانم بەو بۆنە خۆشە بۆندار کرد، کە لە قژە رەشە درێژەکەیی تۆ وەرمدەگرت. ئەو کەشەیی دەوروبەرم بەهەر، بە هۆی ئەو هەستەیی هەمە بۆ ژوانە دوورەکەیی.

سەبارەت بە شیوازی شیعری (نازک الملائکة)، بە هەمان شێوه لە بزوتتەووی نوێخوازییدا رۆلێکی دیاری هەبووه، رۆشنییرییەکی تەنیا لە یەک سەرچاوه نەبووه، بەلکۆ چەندان سەرچاوهی هەبووه، جگە لە زمانی عەرەبی

و دووره له عهقل و نزیکه له سۆز و ههستهوه" (خلیل، ۲۰۱۱، ص ۱۱۷).

لێرهدا یهکیک لهو تایبهتمهندیانیه له شیعردا سههری ههلهدا، لایهنی سۆزداری و پهوشتی و نهتهوهیی بوو، له شیعری شاعیرانی مههجره رهنگی دایهوه. مه بهست له لایهنی سۆزداری ئهوهیه "که گوزارشت و دهبرینی به پهروۆش و سۆزی خزم و کهس و کار و دۆستانه بۆ نیشتیمان دهردهکهوێت" (حسن، ۲۰۱۱، ص ۱۷)، ئه مهش بههۆی دوورکهوتنهوهی شاعیران له زیدی خۆیان، لایهنی سۆزداری بۆ نیشتیمانی خۆیان، له شیعرهکانیان رهنگی داوهتهوه. به گشتی دهتوانین بڵین: شیوازی شیعری عه ره به مه هجره ئه و شیعریه، که دووره له عهقل و نزیکه له ههست و سۆزهوه، زیاتر تایبهتمهندی سۆز و پهوشتی و نهتهوهیی تیایدا به دیده کرێت و ئه و سهردهمه ی تیا دا رهنگ ده داتهوه، که کۆچه ره کان تیا دا ژیاون.

(ابی ماضی) یه کیکه له شاعیرانی ئه م سهردهمه، بۆ نمونه ده لێت:

رضیت نفسی بقسمتها فلیرود غیرى الشها
کل نجم لا اهتداء به لا ابالی لاح أو غربا (ابی ماضی،
؟، ص ۱۸۱)

خۆم پازی کرد به به شهی وی، با قات و قری روو له
غهیری من بکا.

هه ره ئه ستیره یه ک ریگه م نیشان نه دا، به لامه وه گرنگ
نییه، دیاره، یان خۆی ون ده کا.

به شی دووهم: شیوازی شیعری له ئه و رووپای نویدا:
له م سهردهمه دا شیوازی شیعری به پێی ریبازه
ئه ده بییه کان گۆرانی به سه ردا هاتووه، له خواره وه
ده یان خه ینه روو:

شیوازی شیعری کوردی له ریبازی کلاسیزمدا:
کلاسیزم یه که م و کۆنترین ریبازی ئه ده بییه، له یۆنانی
پیش زاین دروست بوو، له ئه و رووپا له ناوه پراستی
سه ده ی حه فده م له فه ره نسا سه هری هه لدا یه وه، ئه م
ریبازه گه رانه وه بۆ هونه ری کۆنی یۆنان و رۆمان به
پشته بستن به بزاقی هیومانیزم و رینسانسه. واته: ئه و
به ره مه ئه ده بییه نه ن که له سه رده می گریک و رۆمانه وه

به ده ستمان گه یشتووه، یۆنانیه کان خاوه ن ئه ده بیکی به رز
و مه زن بوون، دوا ئاوا بوونی خۆری ده سه لاتی یۆنانیه کان
ئه وا رۆمانیه کان بوون به میراتگریان، فه لسه فه و زانست
و ئه ده بی یۆنانیه کان به بناغه ی فه لسه فه، زانست و
ئه ده بی خۆیان په سه ند کرد. شیعره کانی ئه م ریبازه کلاسیکه
نوویه "گه رانه وه یه که بۆ واقعه تیک، که دوور بیت له
ته مومژاوی و نا روونی له شیعری" (الهلونی، ۲۰۰۹-۲۰۱۰،
ص ۳۰۷). واته ده قی ئه ده بی پێوه سه ته به ئه ده بیاتی گریک
و رۆمانه وه، به هه ندی تایبه تمه ندی نویه.

شیعری ئه ده بیاتی کلاسیزمی کوردیش ئه و ده قانه
ده گریته وه، پێره ی شیوازی نووسینی کلاسیزمیان کردووه
یه که م شاعیری ئه و ریبازه ش بابا تاهیری هه مه دانیه له
سه ده ی یازده ی زاینیدا. هه رچه نه ده بنه ماکانی کلاسیزمی
کوردی هه ندی جیاوازن له و بنه مایانه ی که ئه و رووپیه کان
بۆ ئه دیه کان دیاریان کردبوو، چونکه ژینگه و سه رده م و
بارودۆخه سه ره له دان و سه رچاوه ی کلاسیزمی هه مان
بارودۆخ نییه، به لام زاراوه که یان وه رگرتووه به سه ر ئه و
قۆناغه شیعریه به کارهاتووه، چونکه ئه و زمانه ی نووسه ر
به کاره پێناوه زمانی عه قل و مه نتیق بووه، زیاتر پشتی به
هونه ره کانی ره وانپێژی به ستووه، یه کیکه له شاعیره کانی
ئه م ریبازه (نالی) یه بۆ نمونه ده لێت:

ماهی من ته نیا مه هیکه سه ده نو جومی مه حو کرد
یاری من ته نیا گو لیکه سه ده هه زاری گرتووه (نالی،
۱۹۷۶، ل ۵۳۹)

شیوازی شیعری له ریبازی رۆمانسیزمدا:
له کۆتاییه کانی سه ده ی هه ژده م و سه ره تا کانی سه ده ی
نۆزده هه م زاراوه ی رۆمانسیه ت به و شیوازه شیعرا نه
ده و ترا، که پێچه وانه ی یاسای کلاسیکیه کان بوو، واتا هه ر
ده قیک شیعری که ره هه نده نویه کانی شیوازی شیعری
به رجه سه ته بکات، شاعیرانی رۆمانسیزم له شیعره کانیاندا
خۆیان به هیچ ده ستووریک ئه ده بییه وه نه ده به سه ته وه،
له به ره ئه وه له شیعردا تیۆریکی سه ره به ستیان به کار ده هینا،
شاعیر به ئاره زووی خۆی شته کانی لیک ده دایه وه، له م
سه رده مه دا "خه یالی دا هینه رانه و گوزارشتی خودی هۆگر
بوون، به سروشت، وه کوو با به تیک ئه ده بی پێوه ریک

و پۆمانسیزم. دەربرینی واقیعی سۆشیالیزمی لای نووسەری ریا لیزم بایەخیکى گرنگی هەبوو. شاعیری پۆمانسیزم، بۆ ھوونە وینەى جوانى سروشت لەبەر جوانیەكەى خۆى دەكیشیت. بەلام شاعیری ریا لیزم ئەو وینەى دەكیشیت، كە لە ئازارەكانى پرۆلیتاریا ھەستى پێدەكات، لەبەر جوانیەكەى نا، بەلكو لەبەر ئەو حەقیقەتەى ھەىەتى، واتە شیعەرەنگدانەوہى حەقیقەتە نەك ھەست و سۆز و خەىال پەرورەرى واتە ریا لیزم ریا لیزى ئەو كەسانەى ”لە شیعردا خوازىارى ئەوہن، كە گوزارشتكار و پەنگدانەوہى واقیع بیىت، نەك پەنگدانەوہى ھوونە خەىالییەكان“ (شەحید، ۲۰۰۵، ص ۴۲۹). ئەوان بە دواى ئەو حەقیقەتەوہ و یل بوون، كە گوزارشتى لە واقیعی حالى كۆمەل دەكرد، كەرەستەى واقیعییان وەر دەگرت، دووبارە بە واقیعیكى دیکەیان دروست دەكردەوہ.

دەتوانین بلیین سەرەكیترین جۆرى ئەدەبى لە سەر دەمى پۆمانسیزمدا شیعەر بوو، بەلام لە سەر دەمى ریا لیزم بەلایانەوہ پۆمان لە ھەموو ژانرەكانى دیکەى ئەدەبى باشتر بوو، رۆمانى (داىك) ھوونەىكى دىارى ئەو قۆناغەىە.

ئەدەبىياتى ریا لیزمى كوردى لە پاش جەنگى جیھانى دووہم وەكوو قوتابخانەىكى ئەدەبى خاوەن تايەتمەندىى خۆى جیگیر بوو، یەكێك لە شاعیرانى ئەم سەردەمە (دەلزار) شیعەرەكانى بە ھوونەى بەرزى ئەم ریا لیزە دادەنریت، (دەلزار) لە شیعەرى (گۆرانى كارگەرەران) دا باس لە نازیەتى و قارەمانیەتى نەتەوہى كورد دەكات، دەلیت: كارگەرین جەنگاوەرىن رەنجەرىن، تیکۆشەرىن بۆ قەلاى سەرمايەدار تیکدەرىن، تیکدەرىن (دەلزار، ۲۰۰۶، ل ۳۷)

شێوازى شیعەرى لە ریا لیزى ناتۆرالیزمدا:

ئەم ریا لیزە لە نیوہى دووہمى سەدەى نۆزدەھەم لە ئەوروپا سەرى ھەلدا، فەرەنسا لانكەى سەرھەلدانى ئەم ریا لیزەى، (ئەمیل زولا) ”ئەم ریا لیزەى گرتە ئەستۆ و توانى بىكاتە ریا لیزى تايەت و جودا لە ریا لیزى ریا لیزم، كرددیە ئەزمونیكى زانستى نەك ریا لیزى زانستى وەكوو ریا لیزى ریا لیزم“ (الطاهر، ۱۹۸۳، ص ۴۱).

بووہ بۆ دەقە ئەدەبىیەكان“ (وہبە، ؟، ص ۴۸۷). شاعیرانى ئەم ریا لیزە نووسینەكانیان ”بە خەم و خواستە نەتەوہىى و نیشتمانیپەرورەرییەوہ پەنگرێژ دەكرد و تاكەرەوییان تىادا پێرەو دەكرا“ (عبدالنور، ۱۹۷۹، ص ۱۳۳). واتە شێوازى شیعەر دەربرینی ھەست و سۆز بوو، ئەگەر شیعەر لای كلاسكەكان زالبوونى عەقل بەسەر ھەست و سۆزدا بوو بیىت، ئەوا شێوازى شیعەر لای پۆمانسیزمەكان سۆزى تىادا بالادەستە، بەسەر بنەماكانى دیکەیدا و بایەخیکى زۆریان بە ئەندیشە و خەون دەدا.

ئەگەر سەرى پۆمانسیزمى كوردى بكەین، وەكوو زۆربەى ولاتانى ئەوروپا بەر لەوہى وەكوو ریا لیزى ئەدەبى سەر ھەلبدات و بیىتە ناو ئەدەبىياتى كوردى، ئەوا لە ناو ئەدەب و بەرھەمى شاعیرانى كورددا ھەبوو. بەلام وەكوو قوتابخانە و ریا لیزى ئەدەبى لە بەرھەمەكانى (پیرەمێرد، شێخ نوری شێخ صالح، گۆران، ..... تاد) بەدى كرا. ئەمانەش لە ژێر كاریگەرى ئەدەبىياتى توركى بوو، نووسەر زمانى ھەست و سۆزى تیکەل بە بابەتەكانى كرددوہ، زیاتر زمانى ھەست بزوتنە، شاعیر دەیەوئى لەو زمانە پرگار بیىت كە پێرەوى یاسا گشتیەكانى رەوانیىژى دەكات، كە خودى خۆى تىدا بەرجەستە نابیىت، بەلكو شاعیر دەیەوئى لە شێوازى زمانى نووسیندا داھێنان بكات و شێوازى تايەت بەخۆى ھەبیىت، دەربرى ھەست و سروشت و سۆزە مروڤایەتیەكان بیىت.

دەلدار لەو بارودۆخەى بە سەر میللەتى كورددا ھاتووہ، تووشى ناوئىدى و رەشبینى بوو، بە خەىالیكى پۆمانسیزمى پر سۆز و ئەندیشە باس لەو ئازارانە دەكات، دەلدار لە شیعەرى (خەندەكەى باى) دا دەلیت:

لە ئافاقى ژيانى ناھومیدیم خەندەكەى باى

فریشتەى پاكى ھىوامى نیشاندام وا كە بیدوینم

(دەلدار، ۲۰۱۹، ل ۶۵)

شێوازى شیعەرى لە ریا لیزى ریا لیزمدا:

لە كۆتايیەكانى سەدەى نۆزدەھەم زاراوہى ریا لیزم بەو شیعەرەنەوترا، چارەسەرییەكى ماركسیانەى بۆ پرسەكانى ژيان خستە روو، پەخنەى لەو سەرمايەدارىیە دەگرت، كە لە كۆمەلگەدا ھەبوو، ئەمەش ھەلوپستیكە جیا لە كلاسك

بهرجهسته كوردنی سۆز و دهرخستنی خودی تاكه كه سی، له سالی (۱۸۹۰) به رابه رایه قی (لو كونت دولیل) پهیدا بوو. "له سالی (۱۸۶۶) كۆمه له شیعریك له پاریس به ناونیشانی (پارناسی هاوچه رخ) له چاپ درا، كه بریتی بوو له هه لێژاردیهك له شیعره كانی شاعیره به ناونگه كانی ئهم ریازه." (كه ریم، ۲۰۱۳، ۹۱ ل).

شیوازی شیعری له لای په رناسیزمه كان نیشانه و هیمای ناخی كه سیكه، كه هه ست و سۆزه كانی كپ كردوووه. پیهنندی ئیستاتیكای "هونه ر بۆ هونه ر" (راغب، ۲۰۰۳، ص ۹۷) بووه. به مه ش شیعری په رناسیزم دژی شیعری رومانسزمی وه ستاوه، شاعیری په رناس نیه وی ناوه رۆکی شیعره كانی بریتی بیته له هیوا و ئاوات و خواسته ده رونییه كان، به لكو ته نیا باوه ری به هونه ری بوون هیه و گرنگی به جوانی سیما و شیوازی ده رپرین ده دات.

(د. فه ره اد پیربال) له باره ی پیناسه ی شیعری په رناسیزم ده لیت: "شیعری په رناس شیعریکی فۆرمالیسته بی ئاویته كوردنی هیچ سۆزیک و وینه كانی واقع ده گوژیته وه، شیعر سه نه ته تکاریه، كه ده توانیت ده ست به سه ر هه لكو و لینی سروشتدا بگریته و له بالاترین قالبی هونه ریشدا دایپرژیت" (پیربال، ۲۰۰۶، ۱۳۴ ل). به پیی بوچوونی ئهم پیناسه یه ده توانین بلین شیعری په رناسیزم ئه و شیوازه شیعره یه، خو ی له هه موو لایه نیکی كۆمه لایه قی و په وشتی به دوور ده گرت، له جیاتی ئه وانه به پله ی یه كه م گرینگی به لایه نی روخسار و قالبی شیعری و جوانناسی له ریتمی مۆسیقا داوه، واته شیعر به لایه نه وه دوور بوو له مه سه له ی ئه ندیشه و شیعر به لایه نه وه سه نه ته بووه، نه ك ئیله ام.

گۆران وه كوو شاعیریکی به توانا و به ره وه چیژی له جوانی و ئستاتیكای هونه ری وه رگرتوووه، به سوود وه رگرتن له ریوازی په رناسیزمیش، له سه ر بنچینه ی میتافیزکی و ستاتیكا دامه زراوه جیهانی شیعری خو ی فراوانتر كرده وه ته وه، تابلویه کی شیعری و وینه یه کی جوولاره ده خاته به ر دیدی خوینهر و ده یخاته به ر ده ریای بیر كرده وه و رامانیکی قول، هه موو هه ولیان بۆ لایه نی روخسار بوو، له رووی شیوازی زمانیشه وه زمانیکی ساده

(سیروس شه میسا) له باره ی پیناسه ی شیعری ناتۆرالیزمدا ده لیت: "ناتۆرالیزم ریوازی رومانوسیه، چه ند بابه تیکی شانۆی ناتۆرالیستیشمان هه یه، كه ناوبانگیان په یدا كرده وه، به لام شیعری ناتۆرالیستی ده گمه نه، شیعره كانی فرانسۆ كۆپ، كه باوه ری به دیتن و ئه زموون بوو، به ناتۆرالیستی دانراون" (شه میسا، ۲۰۱۸، ۵۶ ل).

كه واته ریوازی ناتۆرالیزم وه ك هه ر ریباژیکی دیکه ی ئه ده ی، له ناو شیوازی ده قه شیعرییه كان به تایه قی مه سه له ی سروشت و گرنگیدان به سروشت و ئیش و ئازاره كانی تاك و كۆمه لگه په نگی داوه ته وه، زمانی ده قه ئه ده بییه كانیشی ئه و شیوازه زمانیه یه، كه له پیوه نندی رۆژانه دا له ناو خه لك باو بوو و به كار ده هات.

ریوازی ناتۆرالیزم وه ك هه ر قوتابخانه و ریباژیکی تری ئه ده ی له ئه ده بیاتی كوردیدا بوونی هه یه، له ناو ده قه شیعرییه كان به تایه قی له مه سه له ی سروشت و گرنگیدان به سروشت و ئیش و ئازاری كۆمه لگه و دابونه ریتی و هه ژاری و چه ندان لایه نی تر، بۆ هه مونه (دلدار) شاعیر له رووی گرنگیدان به زانست و مه عریفه، گیانفیدیای رۆله ی كورد بۆ ولات و نیشتیمانه كه ی، وه كوو شاعیریکی به توانا و به ره مه مند سوود وه رگرتن له م ریوازه جیهانی شیعری فراوان كرده وه، له م باره یه وه ده لیت:

من رۆله ی كوردستانم تازه رۆله ی كوردانم

تاكو ولات سه ركه وی فیدایه رۆح و گیانم

پیوستی مه زانینه زانین بناغه ی ژینه (دلدار، ۲۰۱۹،

۶۱ ل)

واته رۆله ی كوردستان هه میسه گیانی خو ی فیدیای ولات و نیشتیمان كرده وه، بۆیه گه لی كورد پیوستی به زانینه، ئه گه ر یه كیک بی زانست و زانیاری بیته به مردوو حیساب ده كریته، بۆیه یه كیک له بنه ماكانی شیوازی شیعری ئه و سه رده مه گرنگیدان به زانست و مه عریفه یه.

شیوازی شیعری له ریوازی په رناسیزمدا:

ریوازی په رناسیزم ریباژیکی شیعرییه، پاش لاواز بوونی ریوازی رومانسیزم، وه كوو به ر به رپه چدانه وه یه ك به رانبه ر به زیده رۆیی كوردنی شاعیره رومانسیزمه كان له

مه‌به‌ستی شیعریش گه‌یانندی حاله‌تیکسی و یژدانی شاعیر بووه، له‌م لایه‌نه‌وه‌ش له شیوازی شیعی سهرده‌مه‌کانی تر جیاوازه.

یه‌کیک له شاعیرانی ئەم رییازه (له‌تیف هه‌لمه‌ت) ه به‌وشه‌ی جوان و وینه‌ی پر له شیعی (خه‌وی ون بوو) دا ده‌لیت:

خه‌وم بینی په‌نجه‌کانم چۆله‌که بوون

چۆله‌که‌ی وه‌رزی ئەوین

له ناو باخی پرچه‌که‌تدا هه‌لده‌فرین

خه‌وم بینی من منال بووم تۆش هه‌نگوین (هه‌لمه‌ت،

۲۰۱۴، ل ۸۱)

شیوازی شیعی له رییازی دادایزمدا:

له ناکامی مائۆیرانی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی سالانی (۱۹۱۴ ۱۹۱۸) دا، ژماره‌یه‌ک ئەدیبه و نووسه‌ری سه‌ر به‌چینی بۆرجوازی به‌یاننامه‌یه‌کیان بلاک‌کرده‌وه تیایدا له‌دایک‌بوونی ئەم رییازیه‌یان راگه‌یانند، (تریستان تزار (Tristan Tzara) رابه‌ری ئەم رییازه‌ بوو.

دادایزم ده‌رته‌نجامی ده‌رهاو‌پشته‌ی ئەو بارودۆخه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی جیهان بوو، که مه‌ینه‌تی کوشتا و بیئۆمیدی، دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری سه‌ختیان لێ به‌دی هاتبوو، هه‌ر بۆیه بۆچوونیان بۆ شیعر ”هه‌موو شتی پیکه‌نیناوی گالته‌کردن بوو به‌ ژبان و مرۆف و ده‌رپرینی پرووخانی باوه‌ری مرۆف و شاکاری ئەده‌بی و هونه‌ری بوو“ (پیربال، ۲۰۰۶، ل ۳۱۵)، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه دادایزمه‌کان له‌کاره هونه‌ری و ئەده‌بیه‌کانیاندا، نه‌یان‌توانی هیچ به‌هایه‌کی باش به‌هونه‌ر و شاکاری هونه‌ری به‌خشن. ته‌نانه‌ت له به‌یاننامه‌کانیشیاندا ئەم بۆچوونه‌یان روون کردووه‌ته‌وه.

دادایزم له‌نیۆ ئەو جۆلانه‌وانه‌ی شیعی نویدا وه‌ک بلیمه‌تیک به‌رانبه‌ر به‌ دونیای داهیتان به‌ تایه‌تی له هه‌لومه‌رجی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیدا له‌ دایک بوو ئەم لایه‌نی ره‌شبینی و ئائۆمیدی کۆمه‌ل له‌ناو ززمانی ده‌رپرینی شیوازی شیعییدا ره‌نگیدا‌یه‌وه و به‌ریا بوو.

دادایزم له ئەده‌بی کوردیدا له لایه‌ن چهند شاعیریکه‌وه ده‌رکه‌وت، له‌وانه (ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی) و (فه‌ره‌اد پیربال) ه

و ساکاریان به‌کار ده‌هینا، دوورکه‌وته‌وه له ده‌رپرینی له ده‌رپرینی ئالۆز، به‌مه‌ش شیعی له‌ پرووی شیوازی ده‌رپرینه‌وه ده‌گه‌یشه‌ته لووتکه‌ی جوانی و له‌ بابه‌تی شیوازی فیکردن دوور ده‌که‌وته‌وه و شیعی بۆ شیعی بووه، (گۆران) له شیعی (جوانی بێ ناو) دا به‌لایه‌وه کوردستان هیشتا شارستانیتی ده‌ستی نه‌داوه‌تی، دار و به‌ردی له جوانیدا به‌رچاوتره. له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت:

گیانی من بۆ ته‌لێ وه‌نه‌وشه‌ په‌رۆشه،

که له ژیر سیبه‌ری تووتپکا خامۆشه (گۆران، ۱۳۸۶،

ل ۶۵)

شیوازی شیعی له رییازی سیمبۆلیزمدا:

سیمبۆلیزم له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌دا، وه‌کوو کاردانه‌وه‌یه‌ک دژ به‌ رییازه‌کانی رۆمانسیزم و په‌رناسیزم له‌لایه‌ن هه‌ندی نووسه‌ر وه‌ک (مالارمی، بۆلپیر، جان مۆریس) و هه‌ندی نووسه‌ری تر، که رۆلیان له دامه‌زراندنی سیمبۆلیزمدا هه‌بووه، ده‌رکه‌وت.

سیمبۆلیزم شه‌پۆلێکی ئەده‌بی نووی بوو، هه‌ولێ سه‌ربه‌ستکردنی چوارچۆیه‌ی ته‌کنیکی شیوازی شیعی ده‌دا، به‌و پێیه‌ی که شاعیر سه‌ربه‌ست بێ له ده‌رپرینی هه‌ر و گه‌یانندی بۆچوونه‌کانی به‌ خوینه‌ر، ئەمه‌ش وه‌ک ”کاردانه‌وه‌یه‌ک بۆ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که واقیعین، هه‌ر بۆیه‌ش (فلادیمیر سولوفیف) له ریگه‌ی په‌مزی شیعییه‌وه له‌بواری ئەده‌بدا ده‌ستیپیکرد“ (الجلبونی، ۲۰۰۹-۲۰۱۰، ص ۳۰۶). به‌پێی ئەم بۆچوونه سیمبۆلیزمه‌کان له میانه‌ی په‌مزی شته‌کانه‌وه ته‌عبیریان له مانا شاردراوه‌کانی پشتی واقیع‌ه‌وه ده‌کرد، پێیان وابوو شاعیر له میانه‌ی هێمای شته‌کانه‌وه ده‌توانی‌ت ده‌قیکی ئیستاتیکی به‌ خوینه‌ر بگه‌یه‌تی.

به‌ کورتی شیوازی شیعی سیمبۆلیزم خستنه‌ پرووی بابه‌تیکه به‌ شیوه‌یه‌کی ئاماژه و نادیار به‌ وشه و رسته‌ی په‌مزی، به‌مه‌ش به‌شیکێ زۆری ئەم وینانه‌ی پرن له هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی له میانه‌ی په‌مزه‌وه گوزارشتیان له واقیع ده‌کرد و ریسای کیش و سه‌روایان تیکشکاند، به‌مه‌ش شیعی ئازاد سه‌ری هه‌لدا، شیوازی شیعی گۆرانی به‌سه‌ردا هات، شیعی جیت دیلی کیش و قافییه‌ نه‌بوو،

له شیعری (سه‌رگه فاز) دا (پیربال) ده‌لیت:

ده‌تینم، ئه‌ی شیعر، له دووره‌وه:

دوو که‌لیکی مۆر له په‌نجه‌ره‌ی چاوه‌کاته‌وه

هه‌لده‌ستی

شانه‌کانت

تک

تک

په‌شیمان‌یی ئیوارانی لێ داده‌چۆرئ

ئاوازه‌کانت:

هه‌ل

وه

ر

ی

و

قافیه‌کانیشت وه‌ک کۆت و زنجیر له دوواته‌وه

یه‌ک یه‌ک تیکشکاو. (پیربال، ۱۹۹۹، ل ۳۸)

شیوازی شیعر له ریازی سوریالیزمدا:

جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی و هه‌ره‌شه‌ سامناکه‌کانی

پیشکه‌وتنی زانست و ته‌کنه‌لوژیا و پیشه‌سازی، له‌گه‌ل

نالهباری جه‌نجالییه‌کانی شارستانییه‌تی تازه‌ی سه‌ده‌ی بیستم،

که‌ مروڤیان له ئه‌ورووپا تووشی بئ ئومیدی و سه‌ر

لێشیوان و هه‌ره‌س و پارچه‌ پارچه‌یی کردبوو، هۆکاریکی

سه‌ره‌کی بوو له دامه‌زراندنی ئه‌م ریازه، که‌واته‌ سوریالیزم

له ئیوان هه‌ردوو جه‌نگی جیهاندا سه‌ری هه‌لدا.

بۆچوونی سوریالیزم بۆ شیعر له‌وه‌دایه‌ که‌ شاعیره‌کان

شیوازی شیعره‌کانیان به‌گوێره‌ی چه‌ز و ئاره‌زوو و سه‌لیقه‌ی

خۆیان ده‌رده‌خه‌ن و ئازادی به‌ ئه‌ده‌ب و مروڤ ده‌به‌خشن،

چونکه‌ پێیانوایه‌ ”شیعر ئه‌وه‌ هێزه‌یه‌ بۆ ئازاد بوونی مروڤ

هه‌ول ده‌دات، که‌ پێویسته‌ شیعر له‌لایه‌ن هه‌مووانه‌وه‌

به‌ره‌م به‌یتریت، نه‌ک تاکه‌ که‌س، بۆیه‌ لای ئه‌وان شیعر

ئامانج نییه‌، به‌لکه‌ هۆکاریکه‌ بۆ ئازادانه‌ ده‌ربرینی

ده‌روون” (حسین، ۲۰۲۱، ل ۲۹). چونکه‌ شیعر په‌ی بردنه

به‌ قوولترین چینه‌کانی ویژدان و ناخی مروڤ، په‌خساندن

که‌شیکی ئازاد و گرنگی نه‌دان به‌ یاسا و سیسته‌می شیعر

و ریڤخستنی کیش و سه‌روا و لایه‌نی ئیستاتیکی و جوانکاری،

به‌لکه‌ ئامانجیان ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ ”تاسه‌ مه‌نگ خواردوووه‌کانی

ناخ و ده‌روونیان ده‌ربخه‌ن و هه‌ول بدنه‌ن تۆماریان بکه‌ن

له شیعر و ئه‌ده‌بدا” (قبش، ؟، ص ۶۳۲). به‌مه‌ش ده‌سه‌لآتی

ده‌روون به‌سه‌ر ده‌سه‌لآتی عه‌قلدا پێره‌و ده‌کرئ.

(رنه‌ کروڤیل) به‌م شیوه‌یه‌ پێناسه‌ی شیعر سوریالیزم

ده‌کات و ده‌لیت: ”شیعر له‌لایه‌که‌وه‌ بۆ لایه‌کی دی، له

فۆرمی شتیکه‌وه‌ بۆ وێنه‌ی زه‌ینی ئه‌وه‌ شته‌، له‌ وێنه‌ی

زه‌ینی شتیکه‌وه‌ بۆ چه‌مکی ئه‌وه‌ شته‌ له‌ چه‌مکی

شتیکه‌وه‌ بۆ واقیعی دیاریکراوی ده‌ره‌کی ئه‌وه‌ شته‌،

په‌رد لێده‌دا، ده‌په‌ریته‌وه‌... شیعر ریڤگه‌ی ئازادییه‌” (سید

حسینی، ۲۰۰۶، ل ۲۴۱).

سوریالیزم له ئه‌ده‌بی کوردیدا له‌ لایه‌ن هه‌ندی

شاعیرانه‌وه‌ ده‌رکه‌وت یه‌کیک له‌م شاعیرانه‌ (سه‌باح

ره‌نجده‌ر)ه‌، پشت به‌ خه‌ون ده‌به‌ستیت وه‌کوو

سوریالیستیک دیت خه‌ون بینین ده‌کاته‌ سه‌رچاوه‌ی

داهینان و ژبانی خۆی له‌ یه‌که‌م رۆژی چوونه‌ قوتابخانه

خه‌ون ده‌بینیت په‌ره‌ به‌ زمانی خۆی ده‌دات که‌ ئه‌مه‌

یه‌کیکه‌ له‌ خاسیه‌ته‌کانی سوریالیزم، له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لیت:

خه‌ونبینین هاوتای جانتای گه‌شت و خۆشه‌ختییه‌

خه‌ون ئه‌ی کراسی بۆنخۆشی

یه‌که‌مین رۆژی چوونه‌ قوتابخانه

به‌ ده‌نگیکی خوودایی شتیک بدرکینه‌ (ره‌نجده‌ر،

۲۰۱۸، ل ۵۳)

له‌ دوای ئه‌وه‌ی هه‌ندی له‌و بۆچوونانه‌ی له‌ باره‌ی

شیوازی شیعریم، به‌پێی قۆناغه‌کان خسته‌ روو، که‌ هه‌ر

قۆناغ و ریازیکی ئه‌ده‌بی به‌پێی بار و سه‌رنج و لێکدانه‌وه‌و

بۆچوونی خۆی باسی شیوازی شیعر ده‌کات. که‌واپیت

شیعر زمانی راسته‌قینه‌ی شاعیره‌ و له‌ ئه‌زموون و به‌هره‌ی

ئه‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، ترپه‌ و بۆچوونه‌ و هه‌لچوونی

ده‌روونیه‌تی، که‌ به‌ چه‌ند وشه‌ و پرسته‌یه‌کی پر و اتا و

خه‌یالیکی فراوان ده‌خاته‌ روو.

شیوازی شیعر له‌لای میلیه‌تی کورد به‌ گشتی

شیوازی ده‌ربرینی ئه‌ده‌به‌، هه‌ر شاعیریک به‌شیوازییک

له‌ شاعیریکی تر جیا ده‌کریته‌وه‌، به‌پێی ئه‌وه‌ قۆناغ و

سه‌رده‌مه‌ی که‌ تیایدا ژباوه‌، په‌نگدانه‌وه‌ی باری ژبانی

ناخی کهسه کان و ههست کردن به سۆزه کان بووه، ته نیا
 گرنگی به جوانی و سیما و شیوازی ده برپین ده دات.
 ۵. شیوازی شیعی سیمبولیزمیش وه ک کاردانه وه یه ک دژ
 به پیاوه کانی رۆمانسیزم و په پناسیزم سه ری هه لدا و له پرووی
 کورت و درێژی برگه و پرسیا کانی کیش سه روایان تیکشکاند
 و شیوازی نوێیان پیره و کرد و له دواتردا دادایزم له نێو
 ئه و جولانه وه شیعه نوێیه سه ری هه لدا و په نگدانه وه ی
 نا ئومیدی و په شیبینی ناو کۆمه لگه ده خاته پروو، هه رچی
 سوریا لیزمه کانی شه له پرووی شیوازی شیعی وه شیعی
 وینه بیان داهینا و به شیعی وینه بیان ده کیشا و که ته عبیر
 له وینه که بکات.

شاعیر، کارده کاته سه ر وینه شیعی و له شاعیرانی
 تر جیا ده بیته وه له پرووی وینه وه، که هه ری هه که بیان به
 شیوازی گوزارشت له ئازار و موعاناق خویان ده که ن و
 به کیش و موسیقای تایهت شیعه کانیان ده رده برن.
 شاعیر له ریگای شیوازی شیعی یان روخساری
 هونه رییه وه ناوه رۆکی هونه ری شیعی خۆی نمایش
 ده کات. له زمانی شیعی شدا گوزارشت له یاسا زمانیه کان
 ده کات، پیه ندی شیعی به سه رده مه وه مه سه له یه کی
 گرینگه، چونکه هه ر سه رده میک چێژی وینه تایهتی
 خۆی هه یه، له شیوازی شیعی ئه و سه رده مه که شاعیره
 کورده کان تیایدا ژیاون له شیعه کانیاندا په نگ ده داته وه.
 به گشتی شیوازی پیه ندی به زمانه وه هه یه، شاعیر به
 هۆی ئه و زمانه ی به کارده هینی جوړه شیوازی به ره م
 دیت، له شاعیره کانی پیش خۆی جیا ی ده کاته وه.

ئه نجام

۱. شیوازی شیعی جاهیلی ئه و شیوازه شیعه یه، که
 به شیوه ی سرود و تراوه له سه رده می ئیسلامی بوچوو نی
 جیاواز بو شیعی سه ری هه لدا وه و مه به ستی شیوازی نوئی
 شیعی له وانه ستایشی خوا و پیغه مبه ران پیره و کران، له
 سه رده می ئه مه وی و عه باسیش فۆرمی نوئی له نووسینی
 شیعه ردا پیره و کرا و شیعی دلداری گرنگی پیدرا.
۲. له سه ده ی بیستم شیعی عه ره ب نوپوو یه وه،
 به تایه تی له سه ر ده ستی (بدر شاکر السیاب و نازک
 الملائکه) فۆرمی شیعی ئازاد پیره و کرا، جیاواز بوو له و
 شیوازه شیعه یه، که له سه رده می پیش خۆیدا بوونی
 هه بووه و به هۆی شاعیرانی هه نده ران شیعی شیوازیکی
 جیاوازی به خۆیه وه بینی.
۳. شیعی کلاسیزمی نویش له ئه و رووپا، جیاوازه
 له و شیعه کلاسیکه ی له کۆن هه بووه، له پرووی شیوازی
 ده برپینی زمانی و گرنگیدان به هونه ره په وانپێژییه کانه وه.
۴. له ریوازی ناتۆریالیزمیشدا زیاتر گرنگی به لایه نی
 سروس ت و ئیش و ئازاری ناو کۆمه لگه و داب و نه ریتی
 هه ژاری و چه ندان لایه نی تر ده رده بریت، به لام لای
 په پناسیزمه کان شیوازی شیعی به پئی نیشانه و هیما ی

لیستی سهراوهکان:

قورئانی پیرۆز

یه کهم: به زمانی کوردی

أ. کتیب:

١. امین، بورهان محمد، (٢٠٠٤)، تهفسیری ئاسان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان، له بۆلاوکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی رۆشنی، ههولێر.
٢. ئەدۆنیس، (٢٠١٣)، شیعریه‌تی عه‌ره‌یی، وه‌رگێرانی: عه‌بدولموتهلێب عه‌بدوللا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی شفا، سلێمانی.
٣. احمد، ئاری صبحی، (٤)، غه‌زه‌ل و قه‌سیده‌کانی حاجی قادری کۆیی له ژێر تیشکی لیکۆلینه‌وه‌دا، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ههولێر.
٤. بده‌وی، عه‌بدولره‌حمان، (٢٠١٩)، هونه‌ری شیعری ئه‌رسته‌و، وه‌رگێرانی: ره‌مه‌زان حه‌مه‌ده‌مین، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی چوارچرا، کۆیه.
٥. البصیر، کامل حسن عزیز، (١٩٨٣)، ره‌خه‌سازی مێژوو و په‌یره‌وی کردن، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، بغداد.
٦. پیربآل، فه‌ره‌اد، (٢٠٠٥)، شیعری نوێی کوردی، ده‌زگای کوردستان، ههولێر.
٧. پیربآل، فه‌ره‌اد، (٢٠٠٦)، رێبازه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی، مناره، ههولێر.
٨. حسین، سالار که‌ریم، (٢٠٢١)، نووسینی ئۆتۆماتیککی له شیعری نوێی کوردیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلێمانی
٩. سه‌ید حسین، ره‌زا، (٢٠٠٦)، قوتابخانه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان، وه‌رگێرانی: حه‌مه‌ کریم عارف، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای موکریان، ههولێر.
١٠. شه‌میسا، سیروس، (٢٠١٨)، رێبازه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان، وه‌رگێرانی: هیمداد حوسین و سه‌نگه‌ر نازم، چاپی یه‌که‌م، ئاوێر بۆ چاپ و بۆلاوکردنه‌وه، ههولێر.
١١. که‌ریم، نازاد عه‌بدالواحید، (٢٠١٣)، رێبازه‌ ئه‌ده‌بییه‌کان، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی ئاقیستا، که‌رکوک.
١٢. الماضی، شوکری عزیز، (٢٠١٠)، تیۆری ئه‌ده‌ب، وه‌رگێرانی: سه‌ردار ئه‌حمه‌د گه‌ردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ماردین، ههولێر.
- ب. دیوانی شیعری:
١٣. پیربآل، فه‌ره‌اد، (١٩٩٩)، سپیاییه‌کانی ناو ره‌ش ره‌شاییه‌کانی ناو سپی، بۆلاوکراوه‌کانی نووسینگه‌ی گۆڤاری وێران، ههولێر.
١٤. دلدار، (٢٠١٩)، ئاماده‌کردنی ره‌مه‌زان حه‌مه‌ده‌مین و سه‌نگه‌ر نازم، چاپی یه‌که‌م له بۆلاوکراوه‌کانی کتیبخانه‌ی سوڤیا، کۆیه.
١٥. دلزار، (٢٠٠٦)، پێداچوونه‌وه‌ی: نازاد دلزار، چاپی دووهم، به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی چاپخانه‌ی رۆشنی، ههولێر.

١٦. ره‌نجده‌ر، سه‌باح، (٢٠١٨)، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران.
١٧. گۆران، عه‌بدوللا، دیوانی گۆران، (١٣٨٦)، چاپی سێیه‌م، بۆلاوکراوه‌ی پانیز، ته‌هران.
١٨. هه‌لمه‌ت، له‌تیف، (٢٠١٤)، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی غه‌زه‌لنووس بۆ چاپ و بۆلاوکردنه‌وه، سلێمانی.
١٩. نالی، دیوانی نالی، (١٩٧٦)، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، فاتح عه‌بدالکه‌ریم، پێداچوونه‌وه: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کوردی، به‌غدا.
- ج. فه‌ره‌ه‌نگ:
٢٠. رۆستایی، سادق ئه‌حمه‌د عوسمان، جنان سه‌عه‌ید، په‌سول عه‌لی، په‌سول ئه‌حمه‌د، بێگه‌رد ته‌ها، حاجی خدر، (٢٠١٢)، فه‌ره‌ه‌نگی هه‌رزه، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، ههولێر.
٢١. حسن، شوکت مه‌لا اسماعیل حسن، (٢٠٠٧)، فه‌ره‌ه‌نگی شوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ههولێر.
٢٢. نۆده‌ی، شیخ مه‌عرووفی، (١٣٨٩)، فه‌ره‌ه‌نگۆکی ئه‌حمه‌دی، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی: محه‌مه‌د محه‌مه‌د زاده، چاپ اول، انتشارات کردستان، سنندج.
٢٣. هه‌زار، (١٣٩١)، فه‌ره‌ه‌نگی هه‌بنانه‌ بۆرینه، چاپی هه‌شته‌م، سروش، ته‌هران.
- دووهم: به‌زمانی عه‌ره‌یی:
- أ. کتیب:
٢٤. البصری، عه‌بدالجبار داود، (١٩٧١)، نازک الملائکه‌ الشعر و النظرية، دار الحرية للطباعة، بغداد.
٢٥. توفیق، حسن، (١٩٧٩)، شعر بدر شاکر السیاب (دراسة فنية و فکریة) الطبعة الاولى، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، بیروت.
٢٦. جرجانی، أبي الحسن علی بن محمد بن علی جرجانی، (٢٠١٣)، التعريفات، الطبعة الرابعة، دار الکتب العلمیة، بیروت لبنان.
٢٧. جعفر، لأبي الفرج قدامه، (؟)، نقد الشعر، تحقیق: کمال مصطفی، الطبعة الثالثة، مكتبة الخانجي، القاهرة مصر.
٢٨. حسن، علی بکر، (٢٠١١)، جمهرة أشعار المهجر، دار نینوی للدراسات و النشر و التوزيع، سوریه دمشق.
٢٩. الحلبونی، خالد، (٢٠٠٩ - ٢٠١٠)، تاریخ الادب، منشورات جامعة دمشق، دمشق.
٣٠. حماده، ابراهیم، (٢٠٢٠)، کتاب ارسطو فن الشعر، مکتبه الأنجلو، مصر.
٣١. الحمدانی، سالم أحمد، (١٩٨٠)، ظاهرة الحزن في شعر نازک الملائكة، مؤسسة دار الکتب الوطنية، بغداد.

٣٢. خليل، ابراهيم، (٢٠١١)، مدخل لدراسة الشعر العربي الحديث، الطبعة الرابعة، دار المسيرة للنشر و التوزيع والطباعة، عمان.
٣٣. الخوص، احمد، (١٩٨٦)، نظرات في الأدب العربي الحديث، الطبعة الثالثة، المطبعة العلمية، لبنان.
٣٤. رشد، أبي الوليد (١٩٧١)، تلخيص كتاب أرسطو طاليس في الشعر، الكتاب الثالث و العشرون، مطابع الاهرام التجاربه، القاهرة.
٣٥. راغب، نبيل، (٢٠٠٣)، موسوعة النظريات الأدبية، الطبعة الأولى، دار نوبار للطباعة، القاهرة.
٣٦. زيدان، جرجى، (؟)، تاريخ اداب اللغة العربية، الجزء الاول، دار مكتبة الحياة، بيروت.
٣٧. شحيد، جمال، (١٤٣٧هـ - ٢٠٠٥)، د. وليد قصاب، خطاب الحدائفة في الأدب، الطبعة الأولى، دار الفكر، دمشق.
٣٨. ضيف، شوقى، (١١١٩)، الفن و مذهبه في الشعر العربي، الطبعة الثالثة عشرة، دار المعارف، القاهرة.
٣٩. ضيف، شوقى، (١٩٧٧)، التطور و التجديد في الشعر الاموى، الطبعة السادسة، دار المعارف، مصر.
٤٠. الطاهر، على جواد، (١٩٨٣)، الخلاصة في مذاهب الادب الغربى، منشورات دار الجاحظ للنشر، بغداد.
٤١. طه، نعمان محمد امين، (؟)، جريير حياتاه و شعره، دار معارف، مصر.
٤٢. عبدالرحمن، عائشه، (١١١٩)، قيم جديدة للادب العربى القديم و المعاصر، الطبعة الثانية، دار المعارف، القاهرة.
٤٣. عبهرى، كمال جبرى امين، (١٩٩٩)، شعر الصراع بين الاسلام و خصوصه في عصر النبوة، الطبعة الاولى، دارالمناهج للنشر و التوزيع، الاردن.
٤٤. عوض، لويس، (١٩٦٥)، نصوص النقد الأدبى اليونان، الجزء الأول، دار المعارف بمصر، القاهرة.
٤٥. الفاخورى، حنا، (١٩٨٧)، تاريخ الأدب العربى، الطبعة الثانية عشرة، مكتبة البولسية، بيروت.
٤٦. قبش، احمد، (؟)، تاريخ الشعر العربى الحديث، دار الجيل، بيروت.
٤٧. قدور، سكينه، (٢٠١٣)، محاضرات في أدب العصر العباسى، مطبوعات البيداغوجية لكلية الادب والحضارة الإسلامية، قسنطينة.
٤٨. النياوى، أحمد، (٢٠١٠)، جمهورية أفلاطون، الطبعة الأولى، دار الكتاب العربى، مصر.
- ب. ديوانى شيعر:
٤٩. بن ثابت، ديوان حسان، (٢٠٠٦)، تحقيق: عبدالله سنزه، الطبعة الاولى، دار المعرفة للطباعة و النشر و التوزيع، بيروت لبنان.
٥٠. السياب، ديوان بدر شاکر، (١٩٧١)، دار العودة، بيروت.
٥١. ابى ماضى ديوان ابى ماضى، (؟)، دراسة عن ايليا أبو ماضى، دار العودة، بيروت.
٥٢. ابى نواس ديوان ابى نواس، (؟)، دار صادر، بيروت.
- ج. فھرھهنگ:
٥٣. البستاني، المعلم بطرس، (٢٠٠٩)، محيط المحيط، (قاموس مطول للغة العربية)، الجزء الخامس، الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت لبنان.
٥٤. عبدالنور، جبور، (١٩٧٩)، المعجم الأدبى، الطبعة الأولى، دار العلم للملايين، بيروت.
٥٥. ابن منظور، ابى الفضل جمال الدين بن محمد بن مكرم، (١٩٩٧)، لسان العرب، المجلد الثالث، الطبعة الأولى، دار صادر للطباعة و النشر، بيروت لبنان.
٥٦. وهبه، مجدى، (؟)، معجم مصطلحات الادبى، مكتبه لبنان، بيروت.

الملخص

الأسلوب الشعري حسب المراحل والمذاهب الأدبية

هذا البحث تحت عنوان (الأسلوب الشعري حسب المراحل والمذاهب الأدبية) محاولة لتحليل وإظهار الأنماط المختلفة لظهور الشعر، بشكل عام تغير الشعر وفقاً للمراحل من حيث الأسلوب والتقنيات، وداوماً ما ابتكر الجيل الجديد أسلوباً جديداً بعد فترة زمنية لعدّة أسباب. الشعر كنوع أدبي منذ بداية ظهوره وحتى اليوم تم اتباعه في عدد من الأشكال المختلفة، ففي كل عصر له شكله الخاص و يختلف عن عصره السابق، لأن الشعر له علاقة مباشرة باللغة، وأيّ تغيرات في تلك الحقبة الزمنية تنعكس على أسلوب الشعر في ذلك العصر. الشعر هو النوع الأدبي الذي كان أقرب نوع في النفس البشرية ويعرف بلغة كلام القلب.

الكلمات الدالة: الأسلوب، الأسلوب الأدبي، العصر، الشعر، الشاعر

Abstract

Poetic Style According to the Literary Approaches and Phases

This research is entitled (Poetic Style According to the Literary Approaches and Phases) and it is an attempt made to analyze and present the different styles that have occurred in poetry since its emergence. Generally, poetry has changed in terms of style and the style techniques according to the stages and after passing some time, due to one factor or another, the later generation developed another style. Since its emergence up to now, a number of different styles have seen developed in poetry as a literary genre. Poetry has had a specific form at each time and stage that is distinct from its previous time and stage. This is because there is a direct connection between language and poetry, any changes occurred at period of time, it is reflected in the poetry of that period. Poetry is the closed literary genre to human soul and spirit and has been known the spoken language of heart.

Keywords: style, literary approach, phase, poetry, poet.